

logi. Det er erhvervslivet, der skaber grundlaget for den økonomiske vækst. Derfor skal vi være opmærksomme på ikke at ødelægge virksomhedernes økonomiske fundament gennem en uholdbar miljølovgivning.

Der skal ikke herske nogen tvivl om Venstres holdning til erhvervslivet og miljøet: Gensidig tillid, ansvarlighed og frivillighed er nogle af nøgleordene.

For Venstre er det afgørende, at der inden for miljølovgivningen hersker en så stor grad af enkelhed, retssikkerhed og gennemsigtighed som muligt. Venstres frygt er, at der opbygges en alt for teknokratisk og bureaukratisk forvaltning af miljølovgivningen. Derfor er Venstre også klar til at undersøge nye veje. Her tænker jeg specielt på muligheden for at indføre en større grad af markedsøkonomi i miljøpolitikken.

Den fælles miljøpolitik i EU har for uklare retningslinjer. Det reducerer troværdigheden. Vi må have et mere ensartet og enkelt regelgrundlag for at sikre, at miljøet bliver beskyttet, samtidig med at retssikkerheden respekteres.

Derfor mener Venstre, at miljøkravene for produktionsprocesser og produkter skal være enkle og forståelige. Endvidere skal principperne for minimumsregler ændres, således at et stort antal afvigende regler undgås. Forudsætningerne for miljøgarantien skal være klare.

Der skal endvidere indføres flertalsafgørelser i forbindelse med fremtidige reguleringer af miljøet, og der skal være flertalsafgørelser på miljøafgifter, der opkræves som en minimumsats.

I den forbindelse beklager Venstre, at miljøkommissær Ritt Bjerregaard mener, at det ikke længere vil have noget formål at arbejde for flertalsafgørelser i EU på CO₂-området, fordi den danske regering ikke kan finde sine egne ben i denne sag. Det er ærgerligt. Man kan spørge sig selv, hvor meget vi præger arbejdet på miljøområdet i EU. Jeg vil også sige, at det ville være interessant, hvis ministeren ville redegøre for, hvor mange EU-initiativer på miljøområdet der er blevet til efter dansk model.

Behovet for en indsats på miljøområdet internationalt overstiger langt behovet i Danmark. Venstre er selvfølgelig interesseret i at medvirke ved løsningen af miljøproblemerne her i Danmark, men ønsker samtidig, at vi drøfter følgende spørgsmål intenst: Hvordan får vi mest miljø for de afsatte midler? Burde vi bruge flere af vore midler til løsning af miljøproblemer i tred-

jelande? Det ville jo f.eks. hjælpe noget mere på reduktionen af CO₂-udledningen.

Der er i redegørelsen en del uklarhed omkring de enkelte tiltag, bl.a. på det internationale område. Et af dem er følgende på side 13:

»Forbruget af materielle ressourcer over en årrække bringes i overensstemmelse med principperne om en retfærdig og ligelig global fordeling inden for de rammer for det samlede forbrug, som dikteres af hensyn til kommende generationer«.

Hvad mener ministeren med det? Hvad er en retfærdig og ligelig global fordeling? Hvem skal fastsætte rammer for det samlede forbrug?

Venstre er som nævnt af den opfattelse, at den fremtidige miljøpolitik må bygge på accept, forståelse og tillid. Nuværende og kommende regler skal forenkles. Myndighederne må optræde som en enhed, og alle oplysninger bør samles dér.

Vi må vurdere, hvordan vi får mest ud af vore miljøkroner og derefter lave løsninger, hvor vi inddrager alle parter. På den måde vil vi få en effektiv og resultatorienteret miljøpolitik. Det vil vi i Venstre meget gerne være med til.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Jeg vil byde velkommen til hr. Hans Christian Schmidt, som vist er her i sin første forespørgselsdebat på miljøområdet som ny Venstreordfører.

Men jeg ved ikke, om jeg vil byde velkommen til det, som jeg lidt hører som en ny Venstrelinje i miljøpolitikken. Jeg synes, det er lidt stærkt, at man her skal høre en ordfører for et parti, der i opinionstillene stormer frem og leger med tanken om at blive det største parti, fremlægge en miljøpolitik, hvor man siger: Hvorfor skal de rige lande gå forrest?

Svaret burde være entydigt og klart for hver eneste borger i det her land, men i hvert fald for hvert eneste medlem af det her Ting.

Det skal vi af den grund, at hvis resten af Jordens befolkning opfører sig, som vi gør, laver lige så meget kuldioxid, som vi gør pr. indbygger, og leder lige så meget kvælstof ud i havene, som vi gør pr. indbygger, dør vi alle sammen i skidt. Det er den udfordring, som i realiteten var det, vi så i Rio – dér var der dog en større opbakning også fra Venstre – til det grundsyn, at der skal være en retfærdig fordeling af ressourcerne, og der skal være en retfærdig fordeling på kloden af retten til at forurene. Så det vil jeg ikke byde velkommen til.